

คำวินิจฉัยของ นายอรรถ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๔/๒๕๕๕

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้มีคำสั่งยุบพรรคการเมือง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า พรรคการเมืองสยามมีข้อบังคับพรรคข้อหนึ่งเกี่ยวกับการยุบพรรค คือ ข้อ ๖๗ เดิมกำหนดว่า “.....สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้คงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นไว้แต่จะถูกลบเลิกตามกฎหมาย” ต่อมาพรรคการเมืองสยามได้มีมติให้เปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมืองสยาม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๗ ดังกล่าว ในคราวประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ เกี่ยวกับการยุบพรรค จากข้อความว่า “เว้นไว้แต่จะถูกลบเลิกตามกฎหมาย” ให้เป็นว่า “เว้นไว้แต่ที่ประชุมใหญ่จะมีมติให้ยุบเลิกพรรคหรือรวมกับพรรคอื่น โดยมีมติในที่ประชุมไม่น้อยกว่าสองในสาม” และในคราวประชุมเดียวกันนั้น ที่ประชุมได้มีมติให้ยุบเลิกพรรคการเมืองสยามด้วย ต่อมาวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ พรรคการเมืองสยามได้มีหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ และมติให้ยุบเลิกพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมืองสยามแล้ว จึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองสยามได้มีมติให้มีการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมืองสยาม พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับแก้ไข) ข้อ ๖๗ ซึ่งมีผลให้การยุบพรรคจะต้องใช้มติของที่ประชุมใหญ่ และมีมติในที่ประชุมจะต้องไม่น้อยกว่าสองในสาม เมื่อนายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมืองสยามดังกล่าว และพรรคการเมืองสยามได้มีมติให้ยุบเลิกพรรคการเมืองสยามตามข้อบังคับที่แก้ไขใหม่ กรณีต้องด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๑) ซึ่งบัญญัติว่า “พรรคการเมืองย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) มีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพรรคการเมือง” ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจสั่งให้ยุบพรรคการเมืองสยาม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมือง

นายอรรถ หวังอ้อมกลาง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ